

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010420
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914010420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného P. V. za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 18. februára 2015 o odvolaní obžalovaného P. V. a matky obžalovaného V. V. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 109/2014 zo dňa 4. 12. 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 109/2014 zo dňa 4. 12. 2014 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám obžalovaného P. V. o d s u d z u j e podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 47 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. súd obžalovaného P. V. pre výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky prvostupňového súdu týkajúce sa ochranných opatrení a náhrady škody ponecháva nezmenené

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie matky obžalovaného V. V. z a m i e t a ako oneskorene podané.

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 109/2014 zo dňa 4. 12. 2014 bol obž. P. V. uznaný za vinného v bode 1) rozsudku zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., v bode 2) rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorých sa dopustil tým, že

1) v presne nezistenom čase medzi 15.15 h až 16.30 h dňa 11. 1. 2014 v J. Q. na Ul. L. Z. vošiel do bytu XXX so súhlasom I. H., ktorý ona obýva a počas ich vzájomného rozhovoru si pod zámienkou odrezania nite z oblečenia vypýtal od I. H. kuchynský nôž, s ktorým sa jej vyhrážal dopichaním a dorezaním, ak sa nevyzlečie, následne ju porezal v oblasti brady, udrel ju päťou pravej ruky do ľavej spánkovej časti a ľavou rukou do pravej lícovej časti tváre, čo u poškodenej I. Odlerovej vyvolalo obavu, že by obvinený svoje vyhrážky uskutočnil, a preto si vyzliekla teplákové nohavice a nohavičky, súčasne si obvinený vyzliekol spodnú časť oblečenia a boxerky a s poškodenou vykonal súlož v kuchyni na kuchynskej linke a následne aj na sedačke v obývacej izbe, pričom počas celej doby vykonania súlož mal obvinený kuchynský nôž v dosahu ruky, čím svojim konaním spôsobil I. H. podkožný hematóm pravej polovice tváre, podkožný hematóm ľavej temennej časti hlavy, početné rezné rany v oblasti brady a reznú ranu na ukazováku ľavej ruky, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie bez potreby práceneschopnosti,

2) v presne nezistenej dobe medzi 12.00 h dňa 10.01.2014 do 11.00 h dňa 11.01.2014 v J. Q. na Ul. Q. XX rozbil škridlou bočné dvoj-okno o rozmeroch 135 cm x 60 cm a 130 cm x 56 cm v dolnej časti domu a následne sa cez takto vzniknutý otvor dostal dnu, odkiaľ odcudzil 2 ks vzduchoviek zn. SLÁVIA, nezistených výrobných čísel, čím takto spôsobil škodu krádežou pre D.. K. R. vo výške nie menej ako

80,- Eur a poškodením dvoj-okna škodu vo výške nie menej ako 38,20 Eur a to aj napriek tomu, že za obdobný čin bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 135/2013 zo dňa 05.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 05.09.2013,

Za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 25 rokov a súčasne podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému i trest prepadnutia veci a to 1 ks noža dĺžky 28,5 cm a čepele dĺžky 17 cm s tým, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Ďalej prvostupňový súd podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a taktiež podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému i ochranný dohľad na dobu 3 rokov. Okrem toho podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. odsúdenému uložil v súvislosti s ochranným dohľadom i povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. V konečnom dôsledku potom prvostupňový súd v zmysle ust. § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodenému D.. K. R. a to vo výške 118,20 eur, pričom so zvyškom nároku poškodeného D.. K. R. v zmysle ust. § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianskosúdne konanie.

V súvislosti s uznaním viny prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného a matky obžalovaného uvádza, že vina obžalovaného ohľadom zločinu znásilnenia bola jednoznačne preukázaná a to nielen samotným doznaním obžalovaného, ale aj výpoveďou poškodenej I. H., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní podrobne uviedla okolnosti prípadu a spôsob akým bol spáchaný predmetný zločin. Ďalej v tejto súvislosti poukazuje na znalecký posudok a výpoveď znalca F.. P. V. na hlavnom pojednávaní a taktiež poukazuje i na ďalšie lekárske správy a listinné dôkazy. V súvislosti s prečinom krádeže prvostupňový súd konštatuje, že i v tomto prípade bola preukázaná vina doznaním obžalovaného, ako aj výpoveďou poškodeného D.. K. R. a listinnými dôkazmi. V súvislosti s vyšetrením duševného stavu obžalovaného prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku akcentuje skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu psychopaticky štrukturovanú, so zníženou schopnosťou dodržiavať spoločenské normy a že v jeho prípade znalci zistili i sexuálnu deviáciu v pravom slova zmysle, t.j. patologickú sexuálnu agresivitu s náznakmi počiatkov po puberte. V intenciách týchto záverov potom znalci v prípade obžalovaného konštatujú podstatne znížené ovládacie schopnosti s tým, že rozpoznávacie schopnosti boli znížené len nepodstatne. Na základe týchto konštatovaní potom prvostupňový súd dospel k záveru, že v čase spáchania trestného činu obžalovaný nebol v takom stave, kedy by nebol schopný ovládať svoje konanie, resp. rozpoznať jeho protiprávnosť. Prvostupňový súd ďalej akcentuje, že znalci konštatovali, že agresivita patrí do trvalej výbavy osobnosti obžalovaného, ktorý rieši záťažové situácie fyzickým, resp. slovným násilím. Vo vzťahu k prognóze vývoja osobnosti obžalovaného znalci konštatovali nevyhnutnosť uloženia ochrannej sexuologickej liečby ústavnou formou, nakoľko pobyt obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný. V konečnom dôsledku potom pri uložení súčasného nepodmienečného trestu spoločne s dostatočne účinnou sexuologickou ústavnou liečbou znalci dospeli k záveru, že možno reálne očakávať resocializáciu. Na základe takto vykonaného dokazovania potom konanie obžalovaného následne súd kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donútil ženu k súložiu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, kde konania sa dopustil so zbraňou, pričom jej spôsobil aj drobné zranenie v oblasti tváre. V tejto súvislosti prvostupňový súd osobitne akcentuje skutočnosť, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil 26 dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade prečinu krádeže prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku ďalej konštatuje, že obžalovaný naplnil svojim konaním skutkovú podstatu prečinu krádeže, nakoľko si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním, hoci už bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, čím obžalovaný svojim konaním v bode 2) rozsudku porušil aj záujem chránený Tr. zákonom, ako je ochrana majetku fyzických osôb.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd neopomenul veľmi podrobne rozviesť i predchádzajúce odsúdenia obžalovaného P. V. za násilnú trestnú činnosť s tým, že prvostupňový súd poukazuje, že tento obžalovaný už bol v minulosti minimálne dvakrát za takúto násilnú trestnú činnosť potrestaný. Ide o rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 46/1996 zo dňa 8. 5. 1996, kedy

bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. a iné účinného do 31. 12. 2005 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do II. NVS. Obžalovaný tento trest vykonal 12. 2. 2000. Ďalej prvostupňový súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 39/2001 zo dňa 21. 6. 2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 7To 735/2001 zo dňa 25. 9. 2001, kedy bol obžalovaný ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 písm. b) Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 a ako obzvlášť nebezpečný recidivista i z pokusu znásilnenia podľa § 8 ods. 1 k § 241 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 a iné a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením pre výkon trestu do III. NVS. Obžalovaný celý tento trest vykonal dňa 29. 10. 2012. V tejto súvislosti poukazuje prvostupňový súd na skutočnosť, že obž. P. V. už ako mladistvý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 5T 117/1991 zo dňa 9. 1. 1992 pre trestný čin znásilnenia formou pokusu podľa § 8 ods. 1 k § 241 ods. 1 Tr. zák. a iné účinného do 31. 12. 2005 a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Tento trest vykonal 17. 10. 1993. Pri hodnotení osoby obžalovaného navyše prvostupňový súd tiež konštatuje, že okrem tejto trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal aj inej násilnej a majetkovej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené rozsudky potom prvostupňový súd dospel k záveru, že v danom prípade je namieste aplikovať ust. § 47 ods. 2 Tr. zák., kde prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie a pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, kde v prípade obžalovaného prvostupňový súd vzhladol ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že tento sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a ako prirážajúcu okolnosť v prípade obžalovaného prvostupňový súd uznal okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. teda, že spáchal viac trestných činov a taktiež i § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. S poukazom potom na ust. § 47 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov nepodmienečne, kde takto uložený trest môže, podľa jeho názoru, splniť prvky tak individuálnej, ako i generálnej prevencie, pričom v tejto súvislosti prvostupňový súd konštatuje, že obžalovaný spáchal zločin nielen v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, pretože podľa znaleckého posudku obžalovaného ide o osobnosť s rysmi nezdržanlivosti, čo je považované za trvalú poruchu osobnosti, ale znalci u neho nezistili duševnú chorobu s tým, že prognóza ďalšieho vývinu jeho osobnosti je závislá od úspešnosti ochrannej liečby. S poukazom potom na horeuvedené dôvody ďalej prvostupňový súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., nakoľko má za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a, má za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Rovnako tak prvostupňový súd obžalovanému uložil i trest prepadnutia veci a to noža, ktorý bol použitý pri spáchaní trestnej činnosti a obžalovanému v zmysle záverov znaleckého dokazovania uložil i ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a rovnako tak i ochranný dohľad na dobu troch rokov. Záverom odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatuje, že keďže škoda v prípade poškodeného D.. K. R. bola riadne uplatnená v prípravnom konaní, rozhodol i o náhrade škody tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie samotný obžalovaný a rovnako tak Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 29. 1. 2015 obdržal odvolanie matky obžalovaného V. V..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uvádza, že už počas prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní sa ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu v plnej miere priznal a svoje konanie oľutoval. Vo vzťahu ku skutku č. 2) prehlásil, že chce nahradiť spôsobenú škodu poškodenému D.. K. R.. Zdôrazňuje tiež, že v prípade poškodenej I. H. hneď po skutku, keď začal normálne vnímať, čoho sa dopustil, ju prosil o odpustenie, ospravedlnil sa jej na hlavnom pojednávaní a taktiež v záverečnej reči a úprimne oľutoval to, čo spravil. Ďalej tiež uvádza, že v prípade časti rozsudku týkajúceho sa prepadnutia veci - noža súd tak mohol urobiť iba v prípade, ak by išlo o vec patriacu páchatel'ovi. V danom konkrétnom prípade však mal v ruke nôž, ktorý nebol v jeho vlastníctve, preto podľa jeho názoru, súd pri svojom rozhodovaní sa neriadil zásadami trestného konania. Ďalej poukazuje na to, že jeho obhajca nemal dostatočný čas na prípravu, hoci bola dodržaná 5 dňová zákonná lehota a má teda za to, že došlo k porušeniu práva na obhajobu.

Ako najpodstatnejšie však obžalovaný prostredníctvom písomných dôvodov odvolania namieta výšku uloženého trestu a v tejto súvislosti namieta najmä skutočnosť, že mu súd ako prirážajúcu okolnosť

stanovil i priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. V tejto súvislosti poukazuje na to, že na túto istú okolnosť, teda na jeho predchádzajúce odsúdenia prihládol súd i v súvislosti s tým, že v minulosti už bol za obdobné trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu 2-krát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody a preto je toho názoru, že túto okolnosť mu súd pripočítal dvakrát, keďže použil ust. § 47 ods. 2. Podľa jeho názoru túto priťažujúcu okolnosť nemal súd zohľadňovať. Rovnako tak zdôrazňuje, že znalci v jeho prípade zistili poruchu sexuálnej aktivity a to patologickú sexuálnu agresivitu, kde podľa dostupnej literatúry sa patologická sexuálna agresivita prejavuje tak, že vzrušenie je dosiahnuté prekonávaním odporu napadnutej ženy. Akcentuje pritom, že už v minulosti bol opakovane skúmaný jeho duševný stav a to v konaní 5T 117/1991, kde znalci u neho nezistili žiadnu sexuálnu deviáciu, ďalej v konaní 3T 46/1996 zo dňa 26. 2. 1996, kde znalci konštatovali, že nie je duševne chorý a nezistili žiadnu sexuálnu deviáciu a konečne pri treťom vyšetrení v konaní 3T 39/2001 zo dňa 22. 12. 2010 znalci u neho nezistili známky duševnej poruchy, či choroby, ktorá by narušovala kontakt s realitou, teda znalci nezistili ani známky sexuálnej deviácie. Naproti tomu pri znaleckom skúmaní v tomto konaní znalci u neho diagnostikovali sexuálnu deviáciu v pravom slova zmysle, doposiaľ neriešenú, nediagnostikovanú, neliečenú, ktorá bola u neho nielen v čase spáchania skutku, ale aj v minulosti. V tejto súvislosti akcentuje skutočnosť, že pokiaľ by mal z minulých vyšetrení vedomosť o tom, že trpí patologickou sexuálnou agresivitou bol by v prvom rade túto deviáciu liečil a vyhýbal by sa situáciám, dôsledkom ktorých by sa mohla táto porucha prejavíť a správal by sa tak, aby sa v tejto súvislosti a s týmto ochorením nedopustil protiprávneho konania. Keďže však takúto vedomosť nemal, nemohol ani vedieť a ani predpokladať, ako sa bude v hraničných situáciách prejavovať a keď sa jeho deviácia prejavila, nebol schopný svoje konanie vôbec ovládať. Poukazuje pritom na výpoveď samotnej poškodenej, ktorá v prípravnom konaní uviedla, že sa „veľmi zľakla, pričom P. bol vtedy taký agresívny, v tvári mi pripadal, ako keby bol nepríčetný, mal taký čudný odhodlaný agresívny výraz tváre“. Vyvodzuje z toho záver, že poškodená ako učiteľka v materskej škole postrehla, že sa správal ako nepríčetný, čo mali aj znalci vyhodnotiť, avšak znalci sa týmto nezaoberali a nezohľadnili všetky okolnosti, ktoré boli významné.

Ďalej v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že v minulosti bol zo strany svojho bývalého spolužiaka F. Q. použitý na výskum liečiv a užíval lieky, ani nevie aké, o aké sa jednalo a na sebe spozoroval zvláštnosti správania. V tejto súvislosti žiada, aby bol F. Q. opakovane vypočutý pred súdom a tiež, aby táto skutočnosť bola posúdená znalcami pri posúdení jeho opakovaného vyšetrenia duševného stavu. Akcentuje pritom, že aj predchádzajúci obhajcovi namietali znalecký posudok a žiadali a navrhovali vykonanie kontrolného znaleckého posudku, avšak takéto návrhy boli bez akéhokoľvek zdôvodnenia zamietnuté, čím došlo k porušeniu jeho základného práva na obhajobu. V konečnom dôsledku potom tiež poukazuje, že v prípade dokazovania nebola venovaná pozornosť tým skutočnostiam, aby bolo posúdené správanie sa osoby poškodenej. Uznáva síce, že sa voči nej dopustil závažného konania, no aj ona sa od začiatku mohla správať tak, že svojim konaním v ňom spustila prejav sexuálnej deviácie, čo už on potom nedokázal regulovať a stalo sa čo sa stalo a že celého konania sa dopustil v súvislosti s negatívnymi dôsledkami tejto choroby a pri výmere trestu mal súd túto okolnosť zobrať v úvahu, pričom vyslovuje názor, že mal mu byť uložený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby ako uvádza posledná veta ust. § 47 ods. 2. S poukazom potom na tieto skutočnosti, podľa jeho názoru, boli porušené právo na obhajobu, základné zásady trestného konania a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obž. P. V. i sám svojim podaním doručeným Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 17. 1. 2015 si zdôvodnil podanie odvolania (č.l. 400-402). V tomto písomnom odôvodnení obžalovaný uvádza, že podľa jeho názoru, je potrebné vysporiadať sa s otázkou, kto je vinníkom a osobou zodpovednou za spáchanie predmetného trestného činu alebo je iba on tou osobou, ktorá bude do konca života trpieť za nedôslednú prácu súdnych znalcov, ktorí v minulosti mali minimálne dvakrát príležitosť diagnostikovať mu sexuálnu deviáciu a nastaviť mu vhodnú liečbu. Poukazuje pritom na výpoveď F. V. a na záver znaleckého posudku, že už predchádzajúci znalci mali u neho zistiť poruchu sexuálnej aktivity. Zvýrazňuje, že znalci tiež stanovili, že jednoznačne bol motív jeho konania chorobný a že sudkyňa zlyhala, keď sa nezaoberala otázkou, prečo v minulosti zlyhali znalci. Vyslovuje záver, že keby mu v minulosti pomohli, mohol v súčasnosti viesť riadny život. Záverom žiada o objektívne rozhodnutie o treste.

Dňa 29. 1. 2015 obdržal krajský súd odvolanie podané matkou obžalovaného, ktorá v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že sa jej zdá trest príliš vysoký, nakoľko podľa jej názoru sudkyňa už bola dopredu rozhodnutá o výške trestu. Vyslovuje názor, že sudkyňa je veľmi zaujatá voči synovi, nakoľko

ho pri každom trestnom čine ona súdila, uznáva síce, že jej syn sudkyni aj obhajcovi poslal vulgárne listy, o čom vie, že sa to tak nepatrí, ale mali by brať do úvahy to, že v prípade jeho syna ide o psychicky chorého človeka. Vyslovuje tiež názor, že si myslí, že jej syn nie je žiadny vrah, že sú vrahovia, ktorí sú viacnásobní a behajú si po slobode alebo dostanú iba pár rokov. Celkovo považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za nespravodlivé a preto žiada, aby bol synovi uložený spravodlivý a primeraný trest ku trestnému činu, ktorý spôsobil.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu v súvislosti s ospravedlnením účasti na verejnom zasadnutí poškodená I. H. doručila krajskému súdu i prípis, ktorý je možné považovať za vyjadrenie k odvolaniu. V písomných dôvodoch tohto vyjadrenia uvádza, že od 11. 1. 2014, kedy bol na nej spáchaný tento ohavný čin sa jej život totálne zrútil, prejavujú sa u nej známky hlbokkej depresie, bezmocnosti, poníženia a strachu. Z tohto dôvodu bola potom nútená vyhľadať i odbornú psychiatrickú pomoc, v rámci ktorej jej boli predpísané antidepresíva, ktoré dodnes užíva. Súčasne poukazuje na to, že sa prejavujú u nej poruchy spánku, nočné mory a depresie a okrem týchto ťažkých psychických problémov u nej od tohto dňa sa prejavujú zdravotné problémy a to opakované bolesti hlavy od úderov päťou od obžalovaného, s tým, že v noci sa neustále budí na zlé sny spojené s udalosťou, ktorá sa jej stala. Ďalej uvádza, že po príchode domov z práce sa zavrie v byte, nevychádza z neho z obavy, že sa jej znovu niečo stane. Zdôrazňuje, že prežila niečo s čím sa nedá vyrovať do konca života a že sa stala obeťou násillia a cíti sa ponížená, pošpinená a v značnej miere to pociťuje aj v tom smere, že utrpela ťažkú morálnu a spoločenskú ujmu vo svojom okolí. Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania, že jej mal hneď po čine pripadať ako nepríčetný, uvádza a vysvetľuje, že to, čo uviedla do zápisnice, uviedla preto, že na ňu ako na laika pôsobil obžalovaný s nožom v ruke, vynucujúc si to, čo sa potom stalo. Nikdy predtým nič podobné nezažila, správanie obžalovaného považovala za zavrhnutie hodné a označila ho slovom nepríčetné, no vôbec sa nechcela tým vyjadrovať o jeho príčetnosti alebo nepríčetnosti v zmysle Tr. zákona, na čo nemá ani právo. Rozhodne popiera, že by dala akýkoľvek súhlas, resp. že by akýmkoľvek spôsobom provokovala napr. prejavmi dôverných dotykov alebo prejavmi súhlasu obžalovaného. Naopak zdôrazňuje, že neustále ho vyzývala, aby opustil jej byt, pričom dôkazom toho jej nesúhlasu sú rezné rany na jej tvári v oblasti brady spôsobené nožom a následné údery päťou do tváre. Takže toto tvrdenie o súhlase a provokácii kategoricky odmieta. Všetko to, čo sa stalo bolo vynútené zo strany obžalovaného bezprostredným násillím za použitia noža s vyhrážkami, ktoré smerovali k ohrozeniu jej života. Záverom svojho vyjadrenia uvádza, že celý svoj doterajší život viedla usporiadane, pracuje ako učiteľka v materskej škole, kde vychováva deti k riadnemu a slušnému životu, pričom týmto by chcela požiadať i senát krajského súdu o odškodné za spáchaný trestný čin, hoci si doposiaľ takéto odškodné nenárokovala z dôvodu, že jej nebol dostatočne vysvetlený pojem odškodnenia, pričom bola v domnienke, že sa jedná o náhradu materiálnej škody, teda poškodené a zakrvavené šatstvo. Na záver celkovo uvádza, že nevie, či sa jej ešte niekedy podarí žiť plnohodnotný život, pretože akokoľvek sa snaží, nedarí sa jej to a nevie, či sa jej to niekedy podarí.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo, pričom po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade treba konštatovať, že prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a presvedčivo rozviedol všetky skutkové okolnosti, ktoré si i krajský súd v podstate osvojuje. V tejto súvislosti ani krajský súd nemá zásadnejšie výhrady voči rozhodnutiu prvostupňového súdu v súvislosti s uznaním viny a to čo sa týka oboch skutkov. Toto konštatovanie má oporu nielen v doznaní sa obžalovaného a oľutovaní v prípade oboch skutkov, ale taktiež i má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktorými sú nielen výpoveď poškodenej I. H. a poškodeného D. K. R., ale i ďalšie vykonané dôkazy tak, ako sú podrobne rozvedené v odôvodnení rozsudku, ktorý je napadnutý odvolaniami, či už sa to týka lekárskeho správ o prvotnom ošetrení, ktoré poskytol F. T. F. Q., ako i súvisiace lekárske správy, alebo i znalecký posudok týkajúci sa duševného stavu obžalovaného P. V., ktorý spracovali znalci F. P. V. a F. F. Q., vrátane psychologického posudku F. H. L. F. skutkové závery majú oporu i v expertízach, ktoré boli vykonané KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči, v odpise registra trestov a najmä však i v záveroch týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, ktoré vyplývajú z odpisu registra trestov, ale i z pripojených spisov

Najmä s poukazom na predchádzajúce odsúdenia tak, ako sú tieto odsúdenia podrobne rozpísané v odôvodnení rozsudku, prvostupňový súd postupoval správne, keď konanie obžalovaného hodnotil v zmysle ust. § 47 ods. 2 Tr. zák.

Podľa cit. ustanovenia, ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaný trestný čin vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, ublíženia na zdraví podľa § 155, nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie, obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2, 3 alebo 4, obchodovanie s ľuďmi podľa § 179, zverenie dieťaťa do moci iného podľa § 180 ods. 2 alebo 3 alebo podľa § 181, brania rukojemníka podľa § 185, zavlečenia do cudziny podľa § 187, lúpeže podľa § 188, vydierania podľa § 189 ods. 2, 3 alebo 4, hrubého nátlaku podľa § 190 alebo 191 ods. 2, 3 alebo 4, znásilnenia podľa § 199, sexuálneho násillia podľa § 200, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, 3 alebo 4, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, všeobecného ohrozenia podľa § 284, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a lode podľa § 291, zavlečenia vzdušného dopravného prostriedku do cudziny podľa § 293, založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, teroru podľa § 317 alebo § 314, násillného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 ods. 2, 3 alebo 4, prevádzkačstva podľa § 355 ods. 3, 4 alebo 5, výroby detskej pornografie podľa § 368, genocídy podľa § 418, terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 alebo neľudskosti podľa § 425, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky v ods. 1 písm. a) a b); inak uloží trest odňatia slobody na 25 rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súď však nemôže takémuto páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod 20 rokov.

Prvostupňový súď podľa názoru krajského súdu správne v zmysle cit. ustanovenia kvalifikoval konanie obžalovaného, nakoľko tento bol v minulosti už opakovane odsúdený, či už za lúpeže, resp. za znásillnenie formou pokusu, kde bol odsúdený nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom v danom konkrétnom prípade už trestný čin znásillnenia dokonal. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré v plnom rozsahu potvrdzujú správnosť aplikácie tohto zákonného ustanovenia. Prvostupňový súď však sa dostatočne nevysporiadal so skutočnosťou, keďže obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, či neexistujú v tomto prípade i také okolnosti hodné osobitného zreteľa, kedy by mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 20 do 25 rokov. V tomto smere i v odôvodnení rozsudku, ktorý je napadnutý odvolaniami prvostupňový súď nič neuvádza.

Krajský súď je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade také okolnosti existujú. Vyplývajú zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie, ktorí v prípade obžalovaného sa jednoznačne vyjadrili, že v prípade osoby obžalovaného ide o psychopaticky štrukturovanú osobu so zníženou schopnosťou dodržiavať spoločenské normy, kde u obžalovaného nezistili nadmerné užívanie alkoholických nápojov, resp. omamných látok, zistili však tzv. sexuálnu deviáciu v pravom zmysle slova, t.j. patologickú sexuálnu agresivitu s náznakmi po puberte. Podľa názoru znalcov sexuálna deviácia zistená u obvineného sa prejavuje poruchou sexuálnej aktivity - patologickou sexuálnou agresivitou voči obeti, kde v čase trestného činu pod vplyvom tzv. pravej sexuálnej deviácie, patologickej sexuálnej agresivity boli u obžalovaného podstatne znížené ovládacie schopnosti a rozpoznávacie schopnosti boli znížené len nepodstatne. Znalci tak v znaleckom posudku, ako i F. V. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedli, že v prípade obžalovaného ide síce o deformovanú osobnosť - psychicky štrukturovanú, avšak vždy dokázal svoje konanie zastaviť, teda vo všetkých častiach svojho konania bol schopný zastaviť svoje konanie. Krajský súď v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že hoci vôľová zložka nebola vymiznutá, jeho rozpoznávací zložka bola iba nepodstatne znížená. V zmysle záverov znaleckého dokazovania sú teda údaje obžalovaného o tom, že nedokázal ovládať svoje konanie v prípade znásillnenia, tak ako sú uvedené v odvolaní, iba účelovým tvrdením v snahe prijateľne vysvetliť svoje konanie a vykresliť svoju osobu ako obeť a nie útočník. Ďalej v súvislosti so znaleckým posudkom krajský súď konštatuje to, čo uzavreli i znalci, že dlhodobý výkon trestu odňatia slobody a ústavná liečba obžalovaného budú mať podľa názoru znalcov, pozitívny vplyv na osobu obžalovaného. Z uvedeného dôvodu preto krajský súď sa nestotožňuje s argumentáciou obžalovaného, že nebol schopný ovládať svoje konanie a že bol vyprovokovaný poškodenou. Práve naopak tak, ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku, v ktoromkoľvek okamihu bol schopný zastaviť svoje protiprávne konanie. V tejto súvislosti akcentuje krajský súď najmä skutočnosť, že v prípade znalcov nešlo len o znalcov psychiatrov, ale i o znalcov, ktorí sa špecializujú na sexuálne deviácie, teda na špecializovaných odborníkov a preto žiadny kontrolný znalecký posudok ani krajský súď nepovažuje za potrebný. V plnom rozsahu si

osvojuje závery týchto znalcov a považuje tieto závery za správne a zodpovedajúce všetkým výsledkom vykonaného dokazovania.

Táto skutočnosť, osobitne chorobná motivácia obžalovaného, však podľa názoru krajského súdu je však hodná osobitného zreteľa. Choroba obžalovaného ovplyvnila jeho konanie a preto súd je toho názoru, že obžalovanému je potrebné ukladať trest v rozmedzí od 20 do 25 rokov.

Čo sa týka argumentácie obžalovaného, že nemali byť zohľadnené jeho predchádzajúce odsúdenia vzhľadom na to, že už ust. § 47 ods. 2 subsumuje tieto jeho predchádzajúce odsúdenia, krajský súd poznamenáva, že v danom prípade pri ust. § 47 ods. 2 Tr. zák. ide o istú formu špeciálnej recidívy. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa okrem tejto trestnej činnosti dopúšťal i ďalšej trestnej činnosti, kde krajský súd poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 135/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. 9. 2013, kde bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže a iné Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý trest vykonal 16. 2. 2013. Z odpisu registra trestov sú zrejmé i ďalšie odsúdenia obžalovaného, ktoré nevedli k jeho náprave, preto i krajský súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu pri počítaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, že je potrebné započítať i priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený a argumentácia obžalovaného uvedená v odvolaní nie je správna a nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

Preto krajský súd i s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako ich ustálil prvostupňový súd má za to, že trest vo výmere 23 rokov môže splniť tak úlohu individuálnej, ako i generálnej prevencie a v kombinácii s ochranným liečením tak, ako to uvádzajú znalci, môže tak prispieť i k náprave obžalovaného.

Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného v súvislosti s trestom prepadnutia veci - noža je treba konštatovať, že skutočne, ako vyplýva z vykonaného dokazovania tento nôž bol majetkom poškodenej I. H. a preto prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď rozhodol o prepadnutí tejto veci. S poukazom na skutočnosť, že je známy vlastník noža, nič nebráni súdu, aby tento nôž bol vrátený poškodenej, nakoľko vlastníctvo tohto noža je nesporné a skutočnosť, že obžalovaný nie je vlastníkom vylučuje aplikáciu uloženia trestu prepadnutia veci.

Na margo námietok obžalovaného, že v jeho prípade v konaní na prvostupňovom súde bolo porušené jeho právo na obhajobu, krajský súd konštatuje, že takéto pochybenie prvostupňového súdu nezistil. Pri otvorení hlavného pojednávania boli dodržané zákonom stanovené lehoty, aj ďalší procesný postup prvostupňového súdu pri vedení hlavného pojednávania považuje krajský súd za zákonný a správny. I v prípade údajov uvedených v odvolaní, že F.. J. Q. bol obžalovaný použitý na výskum liečiv a že nevie aké lieky užíval, sú účelové. Tento svedok bol riadne vypočutý na hlavnom pojednávaní a neuviedol žiadne údaje, ktoré by vzbudzovali akékoľvek pochybnosti a v tomto smere potom krajský súd považuje tieto údaje obžalovaného za irelevantné.

Všetky tieto skutočnosti potom vzal súd v úvahu a naznačených úvahách potom upravil výrok o treste prvostupňového súdu s tým, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu uvedeným v rozsudku, ktorý je napadnutý odvolaním o vykonaní trestu obžalovaný v najprísnejšej NVS, t.j. v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, krajský súd konštatuje, že s týmto záverom prvostupňového súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje v podrobnostiach na závery prvostupňového súdu uvedené v odôvodnení rozsudku.

Proti predmetnému rozsudku podala odvolanie i matka obžalovaného písomným podaním doručenom krajskému súdu dňa 29. 1. 2015.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por. v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,

môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

V zmysle citovaného ustanovenia možno teda konštatovať, že odvolanie podáva oprávnená osoba.

Podľa § 309 ods. 4 Tr. por. iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Po preskúmaní lehôt krajský súd konštatuje, že lehota na podanie odvolania v prípade obžalovaného uplynula dňa 19. 12. 2014, nakoľko obžalovaný bol so svojim obhajcom prítomný pri vyhlásení rozsudku dňa 4. 12. 2014. Z uvedeného je zrejmé, že matka obžalovaného podala odvolanie až po uplynutí tejto lehoty.

Podľa § 316 ods. 1 odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Z uvedeného dôvodu bolo potom potrebné v zmysle cit. ustanovenia odvolanie matky obžalovaného zamietnuť ako oneskorene podané.

Zo zhorauvedených dôvodov potom senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.